

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/73/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115230927
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5115230927.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov senátu JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Evy Malíkovej, v právnej veci žalobkyne: Y. N., nar. XX.XX.XXXX, pobytom K. XXXX/XX, XXX XX L., štátny občan Ukrajiny, zastúpená JUDr. Genovévou Hlásnikovou, advokátkou so sídlom J. M. E. XXX/XX, XXX XX L., proti žalovanému: V. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXXX/XX, B. XX H. J. S., štátny občan SR, zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Kuric, s.r.o., so sídlom Dolný Val 11, 010 01 Žilina, IČO: 36 841 200, o zaplatenie 14.500,00 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 6C/485/2015-169 zo dňa 20. decembra 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 6C/485/2015-169 zo dňa 20.12.2016 potvrdzuje.

Žalobkyni priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému podľa § 657, § 559 ods. 2, § 563, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 14.500,00 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne: - zo sumy 22.000,00 Eur od 16.03.2014 do 28.04.2014, - zo sumy 19.500,00 Eur od 29.04.2014 do 21.10.2014, - zo sumy 14.500,00 Eur od 22.10.2014 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Napokon rozhodol v zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania, a to s poukazom na plný úspech žalobkyne vo veci podľa ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu 100 %. O výške tejto náhrady rozhodne súd podľa § 262 ods. 2 CSP.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa si uplatňovala žalobou nárok na zaplatenie sumy 14.500,00 Eur na tom právnom základe, že ako veriteľ uzavrela so žalovaným ako dlžníkom dňa 03.01.2014 zmluvu o pôžičke, pričom na základe tejto prenechala žalovanému peňažnú sumu 22.000,00 Eur a žalovaný sa zaviazal jej peňažnú sumu 22.000,00 Eur vrátiť do 15.03.2014, avšak v rozsahu žalovanej sumy 14.500,00 Eur si tento peňažný záväzok žalovaný nesplnil. Medzi stranami sporu nebolo sporné a vyplynulo to aj z listiny produkovanej žalobkyňou - písomnej zmluvy o pôžičke zo dňa 03.01.2014, že medzi stranami sporu vznikol záväzkovo-právny vzťah (§ 488 Občianskeho zákonníka), z ktorého vznikla na jednej strane žalobkyni ako veriteľovi povinnosť prenechať žalovanému peňažnú sumu 22.000,00 Eur a na druhej strane žalovanému ako dlžníkovi povinnosť túto peňažnú sumu po uplynutí dohodnutej doby (do 15.03.2014) peňažné prostriedky v sume 22.000,00 Eur žalobkyni vrátiť. Platné uzavretie uvedeného záväzkovo-právneho vzťahu medzi stranami sporu vyplýva z toho, že medzi stranami sporu došlo k dohode o prenechaní peňažnej sumy 22.000,00 Eur žalobkyňou žalovanému dočasne na dobu do 15.03.2014 a dohode o záväzku žalovaného túto sumu do dohodnutej

doby vrátiť a súčasne, že nesporne zo strany žalobkyne aj došlo k prenechaniu peňažnej sumy 22.000,00 Eur žalovanému v deň podpisu zmluvy, t.j. dňa 03.01.2014. Obrana žalovaného bola založená na skutkovom tvrdení, že svoj peňažný záväzok voči žalobkyni z predmetnej zmluvy o pôžičke splnil v celom jeho rozsahu, teda vrátane žalovanej sumy 14.500,00 Eur, a to dňa 11.06.2014 v hotovosti k rukám žalobkyne (okrem toho vkladom na bankový účet žalobkyne v rozsahu sumy 2.500,00 Eur dňa 29.04.2014 a v rozsahu sumy 5.000,00 Eur dňa 22.10.2014). Teda rozhodnutie súdu vo veci tak bolo zásadne závislé od otázky unesenia dôkazného bremena žalovaným. Na preukázanie týchto skutkových tvrdení žalovaný produkoval listinné dôkazy, ktoré mali preukazovať, že dňa 10.06.2014 vybrala svedkyňa O. I. z bankového účtu obchodnej spoločnosti HARD FOREST, s.r.o. sumu 20.000,00 Eur (výpis z bankového účtu obchodnej spoločnosti HARD FOREST, s.r.o.), ktorú následne ešte dňa 10.06.2014 vložila do pokladne obchodnej spoločnosti HARD FOREST, s.r.o. (výpis z pokladničnej knihy obchodnej spoločnosti HARD FOREST, s.r.o.), ďalej, že dňa 11.06.2014 žalovaný vybral z pokladne obchodnej spoločnosti HARD FOREST, s.r.o. sumu 14.900,00 Eur (časť pomocnej evidencie obchodnej spoločnosti HARD FOREST, s.r.o.) a že z tejto sumy žalovaný odovzdal dňa 11.06.2014 v dopoludňajších hodinách v sídle obchodnej spoločnosti HARD FOREST, s.r.o. sumu 14.500,00 Eur žalobkyni titulom čiastočného plnenia svojho peňažného záväzku z predmetnej zmluvy o pôžičke zo dňa 03.01.2014 (výsluch žalovaného a ním označených svedkov O. I., Ing. Y. S., S. E. a Ing. S. H.). Súd konštatoval, že žalovaný v konaní preukázal svoje skutkové tvrdenia, že O. I. z bankového účtu obchodnej spoločnosti HARD FOREST, s.r.o. vybrala sumu 20.000,00 Eur, ktorú následne ešte dňa 10.06.2014 vložila do pokladne obchodnej spoločnosti. Rovnako preukázal, že do pomocného účtovného zošitu bola zaevidovaná dňa 11.06.2014 položka - 14.900,00 Eur T. N. - dopl. pôžičky - 17.500,00 Eur mínus 2.900,00 Eur. Tieto skutkové tvrdenia však sami osebe bez preukázania ďalších skutkových tvrdení neboli spôsobilé na vyvodenie záveru o tom, že žalovaný poskytol dňa 11.06.2014 žalobkyni plnenie vo výške 14.500,00 Eur. Skutkové tvrdenia žalovaného o jeho plnení v rozsahu sumy 14.500,00 Eur mali teda preukázať svedecké výpovede svedkov O. I., Ing. Y. S., S. E. a Ing. S. H..

3. V súvislosti s právnym výkladom otázky hodnotenia dôkazov a dôkaznej povinnosti strany sporu uvedeným v odseku 34. napadnutého rozsudku súd považoval za potrebné vyjadriť sa k vzťahu svedkov O. I., Ing. Y. S., S. E. a Ing. S. H. k žalovanému. Pokiaľ ide o svedkov O. I. a Ing. Y. S. konštatoval, že ide o svedkov so (zásadne závislým) vzťahom k žalovanému, keďže títo sú zamestnancami obchodnej spoločnosti HARD FOREST, s.r.o., ktorej jediným spoločníkom a konateľom je žalovaný. Pokiaľ ide o svedka S. E., tento je synom žalovaného. Svedkyňa Ing. S. H. je bývalým zamestnanom obchodnej spoločnosti HARD FOREST, s.r.o., ako aj v priateľskom vzťahu so žalovaným. V nadväznosti na tieto zistenia konštatoval, že uvedené skutočnosti do istej miery vo všeobecnosti spochybňujú vierohodnosť výpovede žalovaným označených svedkov. Súd dal do pozornosti tiež skutočnosť, že počas pojednávania dňa 03.06.2016 žalovaný počas výsluchu svedkyne O. I. opustil na čas 14 minút pojednávaciu miestnosť, pričom vyšiel na chodbu, kde v tom čase čakali na výsluch ďalší žalovaný označení svedkovia. Svedok S. N., ktorý rovnako čakal na svoj výsluch pred pojednávacou miestnosťou, následne po ukončení jeho svedeckej výpovede oznámil súdu, že žalovaný počas svojej neprítomnosti v pojednávacej miestnosti komunikoval so svedkami ešte len čakajúcimi na svoj výsluch. Žalovaný ešte raz so súhlasom súdu opustil na približne 30 minút zo zdravotných dôvodov (hlasitý kašeľ) pojednávaciu miestnosť aj počas výsluchu svedka Ing. Y. S., keď ešte pred pojednávacou miestnosťou čakali na svoj výsluch svedkovia S. E. a Ing. S. H. a do pojednávacej miestnosti sa vrátil až po ukončení výsluchu svedka Ing. Y. S. a uskutočnení výsluchu svedka S. E. v čase prebiehajúceho výsluchu svedkyne Ing. S. H.. Uvedené skutočnosti tiež vo všeobecnosti vrhli tieň pochybností na vierohodnosť výpovedí svedkov označených žalovaným. Sami osebe bez ďalšieho neboli tieto skutočnosti spôsobilé viesť súd k záveru o nevierohodnosti výpovede označených svedkov. Súd však porovnávajúc jednotlivé správy získané výpoveďami označených svedkov navzájom, ako aj vo vzťahu ku skutkovým tvrdeniam žalovaného a napokon vo vzťahu k výpovediam žalobkyne a svedka S. N. a tiež vo vzťahu žalobkyňou produkovaným dôkazom, teda hodnotiac dôkazy postupom podľa § 191 CSP dospel napokon k záveru, že žalovaný ním označenými dôkazmi nepochybne nepreukázal svoje skutkové tvrdenia o plnení svojho peňažného záväzku z predmetnej zmluvy o pôžičke dňa 11.06.2014 v sume 14.500,00 Eur. Pri vyvodení tohto záveru súd vychádzal z čiastkových záverov vyplývajúcich z vykonaného dokazovania a úvah, ktoré podrobne rozviedol v bode 36. odôvodnenia rozsudku. Žalovaný na pojednávaní dňa 18.03.2016 k spôsobu a okolnostiam plnenia jeho peňažného záväzku pokiaľ ide o sumu 14.500,00 Eur uviedol, že k splneniu záväzku v tejto časti došlo dňa 11.06.2014 u neho na firme - obchodnej spoločnosti HARD FOREST, s.r.o. Prítomná bola pani O. I., ktorá aj pripravovala samotnú zmluvu o pôžičke. Ona fyzicky peniaze na firme odovzdala žalobkyni aj s jej manželom. Pri tomto bol prítomný aj jeho syn

S. E. a zamestnanec Ing. Y. S.. Naproti tomu svedkyňa O. I. vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 03.06.2016 uviedla, že po tom, ako ju žalovaný vyzval, aby doniesla do zasadačky peniaze, tieto doniesla do zasadačky a položila na stôl. Potom však odtiaľ odišla a v zasadačke pri jednaniach žalobkyne a žalovaného nebola. Pokiaľ ide o fyzické odovzdanie peňažnej sumy 14.500,00 Eur zo strany žalovaného žalobkyni, pri tomto nebola osobne prítomná. Pričom, ak uviedla, že túto peňažnú sumu žalovaný odovzdal žalobkyni, vychádzala z toho, že jej žalovaný kázal peniaze doniesť z dôvodu, že ide vyplatiť pôžičku. Svedok Ing. Y. S. na pojednávaní dňa 03.06.2016 vypovedal, že k splateniu žalovanej sumy malo dôjsť pri stretnutí strán sporu v zasadačke niekedy v júni 2014 za súčasnej prítomnosti svedka a S. N.. Svedkyňa O. I. len priniesla do zasadačky predmetnú peňažnú hotovosť. Rovnako ani z výpovede svedka S. E. na pojednávaní dňa 03.06.2016 nevyplývalo, že by tento bol osobne prítomný, ako to tvrdil žalovaný, odovzdaniu predmetnej peňažnej sumy žalobkyni. V danom prípade tak žalovaný produkoval iné tvrdenia o osobe, ktorá mala fyzicky odovzdať žalobkyni peňažnú sumu 14.500,00 Eur, ako vypovedali svedkovia. Faktické fyzické odovzdanie peňažnej sumy 14.500,00 Eur dňa 11.06.2016 žalobkyni v sídle obchodnej spoločnosti HARD FOREST, s.r.o. tak priamo potvrdzoval len obsah výpovede jediného svedka, a to Ing. Y. S.. Z výpovedí ostatných svedkov vyplývalo, že títo osobne prítomní pri žalovaným tvrdenom odovzdaní peňažných prostriedkov v sume 14.500,00 Eur žalovanej neboli a informáciu o ich odovzdaní mali len sprostredkovanú. Súčasne dal do pozornosti, že vo výpovediach jednotlivých svedkov označených žalovaným boli určité nezrovnalosti, a to čo sa týka presného času, kedy malo dôjsť k stretnutiu strán sporu v sídle obchodnej spoločnosti dňa 11.06.2016, pri ktorom mal žalovaný poskytnúť žalobkyni plnenie vo výške 14.500,00 Eur (aj keď tieto nezrovnalosti môžu vyplývať aj z odstupe času medzi dňom 11.06.2014 a dňom výsluchu dňa 03.06.2016). Svedok Ing. Y. S. vypovedal, že toto stretnutie sa uskutočnilo okolo 8.00 - 9.00 hodiny doobeda. Svedok S. E. uviedol, že žalobkyňa do sídla obchodnej spoločnosti prišla až o 9.00 alebo 10.00 hodine doobeda. Svedkyňa S. H. vo svojej výpovedi uviedla, že k stretnutiu malo dôjsť v raňajších hodinách okolo 9.00 hodiny. Svedkyňa O. I. konkrétny čas stretnutia dňa 11.06.2014 vo svojej výpovedi neuviedla. V ďalšom sa výpovede jednotlivých svedkov nezhodovali v tom, že ako vypovedali svedkovia O. I., ako aj svedkyňa S. H. a svedok Ing. Y. S., svedkyňa O. I. odniesla peňažnú hotovosť do zasadačky po tom, čo ju o to požiadal žalovaný. Naproti tomu svedok S. E. nevedel potvrdiť, či svedkyňa O. I. odniesla peňažnú hotovosť do zasadačky na pokyn žalovaného, hoci, ako vypovedal, bol osobne prítomný pri tom, keď svedkyne O. I. a S. H. prerátavali predmetnú peňažnú hotovosť a následne aj pri tom, keď po prerátaní tejto peňažnej hotovosti túto svedkyňa O. I. odniesla do zasadačky miestnosti. Pochybnosti súdu o pravdivosti uvedených skutkových tvrdení žalovaného a výpovede ním označených svedkov vyplývajú aj z obsahu listu žalovaného zo dňa 12.05.2015 adresovaného žalobkyni, ktorým mal reagovať na list žalobkyne, ktorý prevzal dňa 11.05.2015 a ktorým ho mala vyzvať žalobkyňa na vrátenie zostatku nesplatennej pôžičky a to tak, že podľa jeho evidencie jej mala byť splatená suma uvedená v zmluve a to dňa 22.04.2014, kedy žalobkyni vyplatil v hotovosti sumu 10.000,00 Eur a dňa 10.06.2014, kedy žalobkyni bola vyplatená hotovosť v sume 14.900,00 Eur a ďalšia hotovosť v sume 5.000,00 Eur jej bola vložená na bankový účet dňa 22.10.2014. V tomto liste tak sám žalovaný uviedol, že mal odovzdať žalobkyni peňažnú hotovosť v sume 14.900,00 Eur dňa 10.06.2014, a teda nie dňa 11.06.2014.

4. Ďalším dôkazom spochybňujúcim pravdivosť skutkových tvrdení žalovaného a výpovedí svedkov označených žalovaným je žalobkyňou predložená dohoda o vypožičaní vozidla uzavretá medzi žalobkyňou a firmou Auto Scheikl so sídlom Wiener Strasse 13, 8644 Mürzhofen, Rakúska republika dňa 11.06.2014, v zmysle ktorej si žalobkyňa dňa 11.06.2014 o 7.45 hod. oproti jej podpisu vypožičala osobné motorové vozidlo zn. Toyota Avensis lim. EČ: MZ 356AN, ktoré toho istého dňa o 10.30 hod. vrátila v Mürzhofene, pričom s vozidlom bolo najazdených celkovo 33 km. Vzal do úvahy skutočnosť, že vzdialenosť medzi obcou Mürzhofen a obcou Lopušné Pažite je približne 400 km (ako všeobecne známa skutočnosť podľa § 186 ods. 1 CSP), ako aj správu vyplývajúcu zo žalobkyňou produkovaných dôkazov, že žalobkyňa mala dňa 11.06.2014 o 10.30 hodine v obci Mürzhofen vrátiť vypožičané osobné motorové vozidlo, je nemožné, aby v dopoludňajších hodinách dňa 11.06.2014 bola osobne prítomná v Lopušných Pažitiach v sídle obchodnej spoločnosti HARD FOREST, s.r.o. v čase, ako tento udávali vo svojej výpovedi označení svedkovia Ing. Y. S., S. E. a Ing. S. H.. Aj napriek námietke žalovaného voči pravdivosti tejto súkromnej listiny súd poukázal na to, že žalobkyňa tiež predložila v konaní faktúru firmy Auto Scheikl, so sídlom Wiener Strasse 13, Mürzhofen, Rakúska republika č. W40753 s č. zákazníka S0874 zo dňa 26.06.2014, ktorou jej bola účtovaná oprava osobného motorového vozidla Toyota Landcruiser EČ: ZA 031EB na základe objednávky č. Y42630 zo dňa 26.06.2014 a ktorou súčasne bola žalobkyni účtovaná tiež položka: Z-KM kilometre autopožičovňa pri množstve 33 pri jednotkovej cene 50 % zo sumy 0,42 Eur bez DPH a celkovej cene 6,93 Eur bez DPH (0,42 Eur/km x 50 % x 33 km =

6,93 Eur), ktorá položka zodpovedá 33 km najazdeným podľa obsahu dohody o vypožičaní vozidla zo dňa 11.06.2014. Celkovo bola touto faktúrou žalobkyni fakturovaná na úhradu suma 826,34 Eur, vrátane DPH. Žalobkyňa súdu tiež predložila listinu - výpis z bankového účtu č. XXXXXXXX, vedeného nesporne na meno žalobkyne Štajerskými bankami a sporiteľňami, a.s. zo dňa 06.08.2014, z ktorého výpisu vyplýva, že dňa 21.07.2014 došlo na tomto bankovom účte k odpísaniu sumy 826,34 Eur ako sumy uhradenej subjektu Johann Scheikl Autoservisy s uvedením symbolu S0874 (zhodný s číslom zákazníka na faktúre zo dňa 26.06.2014), ktorou tak preukázala úhradu faktúry č. W40753 s č. zákazníka S0874 zo dňa 26.06.2014. Obe tieto listiny nasvedčujú pravdivosti obsahu prvej listiny, z ktorej vyplýva, že žalovaná si osobne dňa 11.06.2014 o 7.45 hodine oproti jej podpisu vypožičala osobné motorové vozidlo, ktoré toho istého dňa o 10.30 hodine vrátila v Mürzhofene, pričom s vozidlom bolo najazdených celkovo 33 km. Predmetná informácia o výpožičke vozidla žalobkyňou tak vážne spochybňuje vierohodnosť výpovedí žalovaným označených svedkov, ako aj samotných skutkových tvrdení žalovaného, že dňa 11.06.2014 vyplatil žalobkyni v hotovosti peňažnú sumu 14.500,00 Eur v sídle obchodnej spoločnosti HARD FOREST, s.r.o., Lopusné Pažite 20. Napokon, tieto skutkové tvrdenia sú aj v rozpore s výpoveďou svedka - manžela žalobkyne S. N. a samotnej žalobkyne ako strany sporu, ktorí vypovedali, že dňa 11.06.2014 boli v sídle obchodnej spoločnosti HARD FOREST, s.r.o., avšak až v poobedňajších hodinách, a to len za prítomnosti žalovaného, kedy im tento odovzdal len sumu 400,00 Eur titulom úhrady iného záväzku žalovaného voči manželovi žalobkyne S. N. (existencia tohto záväzku nebola sporná). Dôvodu osobného stretnutia strán sporu a S. N. dňa 11.06.2014 prezentovaného žalobkyňou (jednania ohľadom prenájmu poľovného revíru a kúpy lesných pozemkov), teda iného dôvodu, ako ho prezentoval žalovaný, nasvedčuje aj prepis e-mailovej komunikácie zo dňa 11.06.2014 (v poobedňajších hodinách) medzi e-mailovými kontaktmi s adresami office@hardforest.sk <mailto:office@hardforest.sk> (e-mailové konto spoločnosti HARD FOREST, s.r.o.) správa bola dňa 11.06.2014 o 15.27 hodine zaslaná na adresu mschneidhofer@a1.net <mailto:mschneidhofer@a1.net> (e-mailové konto svedka S. N.).

5. Záverom súd poukázal aj na nelogickosť žalovaným tvrdeného spôsobu úhrady časti pôžičky v sume 14.500,00 Eur v hotovosti, ak žalovaný ďalšie dve úhrady svojho peňažného záväzku z toho istého zmluvného vzťahu medzi stranami sporu realizoval (jednu pred dňa 29.04.2014 a jednu následne dňa 22.10.2014) vkladom hotovosti na bankový účet žalobkyne. Nič tak nebránilo žalovanému, aby ešte dňa 10.06.2014 vykonal prostredníctvom svedkyne O. I. hotovostný vklad v sume 14.500,00 Eur na bankový účet žalobkyne a to hneď následne po tom, ako O. I. vybrala peňažnú sumu 20.000,00 Eur z účtu obchodnej spoločnosti práve za účelom úhrady záväzku žalovaného. Ak aj takto žalovaný nepostupoval, je zarážajúce, že neexistuje žiadne písomné potvrdenie zo strany žalobkyne o tom, že dňa 11.06.2014 prevzala peňažnú hotovosť 14.500,00 Eur (čo nie je zanedbateľná suma), ak súd prihliadal na okolnosť písomného uzavretia zmluvy o pôžičke zo dňa 03.01.2014. Ak by boli medzi stranami sporu dôverné vzťahy, ako ich opisoval žalovaný, nebolo by tak ani potrebné v danom prípade spisovať medzi stranami sporu listinu o zmluve o pôžičke.

6. Pokiaľ žalobkyňa predložila súdu nahrávku telefonického rozhovoru S. N. s Y. S. zo dňa 19.10.2015, ako aj prepis tohto rozhovoru, tak na tento dôkaz súd neprihliadal, keďže žalobkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala autenticitu tohto dôkazu.

7. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný nepreukázal splnenie svojho peňažného záväzku z predmetnej zmluvy o pôžičke v celom rozsahu, teda v časti zodpovedajúcej sume 14.500,00 Eur, pričom k splatnosti tohto peňažného záväzku došlo v zmysle zmluvy nesporne dňa 15.03.2014, súd konštatoval, že žalovaný sa dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku, a preto žalobe vyhovel a okrem žalovanej istiny v sume 14.500,00 Eur priznal aj úroky z omeškania, ktoré podrobne špecifikoval v bode 44. odôvodnenia rozsudku.

8. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý sa domáhal jeho zmeny a zamietnutia žaloby. Zároveň si uplatnil náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania. Nestotožnil sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie a v tomto smere poukázal predovšetkým na skutočnosti preukázané žalovaným, z ktorých vyplýva, že pôžička bola žalobkyni v celosti vrátená. Spornou medzi stranami ostala otázka vrátenia istiny vo výške 14.500,00 Eur, ktorú žalovaný odovzdal žalobkyni dňa 11.06.2014. Žalovaný predložil výpis z účtu spoločnosti HARD FOREST, s.r.o. z VÚB, a.s., z ktorého bolo preukázané, že dňa 10.06.2014 vybrala v hotovosti O. I. istinu vo výške 20.000,00 Eur. Z pokladničnej knihy obchodnej spoločnosti bolo preukázané, že v ten istý deň boli finančné prostriedky zaúčtované do pokladne. Dňa 11.06.2014 v pomocnej účtovnej

evidencii spoločnosti bola zaevidovaná položka 14.900,00 Eur T. N. - doplatok pôžičky. Uvedenými listinnými dôkazmi bol zdokumentovaný pohyb finančných prostriedkov spoločnosti HARD FOREST, s.r.o. Z výpovede svedkyne O. I. na pojednávaní dňa 03.06.2016 bolo preukázané, že žalobkyňa dňa 10.06.2014 telefonicky kontaktovala žalovaného, že príde s manželom na Slovensko a žalovaný má nachystať úhradu pôžičky. Z tohto dôvodu išla do bankového ústavu VÚB, a.s., vybrala istinu vo výške 20.000,00 Eur. Dňa 11.06.2014 po tom, ako žalobkyňa prišla s manželom do spoločnosti HARD FOREST, s.r.o., žalovaný ju vyzval, aby priniesla finančné prostriedky, ktoré mala nachystané pre žalobkyňu a ona osobne priniesla istinu vo výške 14.900,00 Eur s tým, že suma 400,00 Eur predstavovala čiastku, ktorú žalovaný mal uhradiť manželovi žalobkyne za poľovačku v Rumunsku. V čase, keď finančné prostriedky priniesla do zasadačky, v tejto sa nachádzala žalobkyňa, jej manžel, žalovaný a Ing. S.. Vyjadrila sa aj k údajom zaevidovaným v pokladničnej knihe a v pomocnej evidencii. Z výpovede svedka Y. S. na pojednávaní dňa 03.06.2016 bolo preukázané, že bol pri stretnutí vo firme HARD FOREST, s.r.o., na ktorom bola prítomná žalobkyňa, jej manžel a žalovaný, kedy účtovníčka O. I. priniesla do miestnosti sumu 14.900,00 Eur, ktorú si žalobkyňa prepočítala a zobrala. Vedel, že istina 14.900,00 Eur sa mala týkať splátky pôžičky a nejaká časť mala byť za poľovačky v Rumunsku. Stretnutia sa zúčastnil z dôvodu, že robil preklad medzi žalobkyňou, jej manželom a žalovaným. Svedkovia S. E., Ing. H. na pojednávaní ako svedkovia uviedli, že majú vedomosť o tom, že žalovaný vrátil žalobkyňi dňa 11.06.2014 istinu vo výške 14.900,00 Eur z titulu vrátenia pôžičky a z titulu úhrady poľovačky v Rumunsku. Osobne účastní pri preberaní peňazí neboli, teda vedeli o tejto skutočnosti. Po týchto svedeckých výpovediach a listinných dôkazoch žalobkyňa poprela tvrdenia svedkov, že by dňa 11.06.2014 bola v dopoludňajších hodinách v objekte firmy HARD FOREST, s.r.o. a predložila súdu na preukázanie svojich tvrdení faktúru firmy Auto Scheickl, so sídlom v Mürzhofene. Listiny predložené žalobkyňou preukazujú, že motorové vozidlo bolo opravované dňa 26.06.2014 a rozsah opravy je špecifikovaný vo faktúre, z ktorej vyplýva, že suma pozostáva zo sumy dielov, náhradných dielov, odpracovaného času, príslušenstva a výmeny oleja. Tieto doklady nesúvisia s dátumom 11.06.2014, pretože motorové vozidlo bolo opravované dňa 26.06.2014. Z výpovede žalobkyne na pojednávaní bolo preukázané, že dňa 11.06.2014, keď cestovali na Slovensko, jej manžel mal zistiť poruchu bŕzd a vozidlo si v tento deň mali dať opraviť a mali mať zapožičané motorové vozidlo počas doby opravy. Predložila súdu Dohodu o vypožičaní motorového vozidla, ktorá je datovaná na deň 11.06.2014, pričom táto Dohoda o vypožičaní vozidla nie je podpísaná účastníkmi a nevyplýva z nej ani skutočnosť tvrdená žalobkyňou, že by v uvedený deň malo byť vozidlo opravované, ba práve naopak, vyššie uvedenými listinami bolo preukázané, že vozidlo bolo opravované dňa 26.06.2014 a nie 11.06.2014 a žalobkyňa ani nepreukázala, že by za vypožičanie vozidla platila nejakú finančnú čiastku. Ďalej dal do pozornosti, že manžel žalobkyne uviedol na pojednávaní dňa 03.06.2016, že sa vracali z Ukrajiny, chceli ísť do Rakúska, ale odišli na Slovensko, do spoločnosti HARD FOREST, s.r.o., kde mu mal žalovaný odovzdať sumu 400,00 Eur. Potvrdil, že ku stretnutiu došlo dňa 11.06.2014. Záver súdu, že svedecké výpovede sú nedôveryhodné, neobstojí iba s poukazom na listinné dôkazy predložené žalobkyňou, pretože tak, ako bolo uvedené v odvolaní, tieto sa nevzťahujú na deň 11.06.2014, kedy malo dôjsť ku stretnutiu. Ak súd konštatoval, že žalovaný odišiel z pojednávacej miestnosti v čase výsluchu svedkyne O. I. a mal komunikovať so svedkami na chodbe, poukázal na zápisnicu zo dňa 03.06.2014, z ktorej vyplýva, že žalovaný odišiel v čase po zodpovedaní prvej otázky a následne sa do pojednávacej miestnosti vrátil po 14 minútach, pričom nemohol ovplyvňovať svedkov tak, ako naznačoval súd, pretože nebol prítomný pri ich výpovedi a nemohol poznať obsah ich výpovede, nehovoriac o tom, že svedkovia vypovedali k rôznym okolnostiam, ktoré sami vnímali. V nadväznosti na uvedené mal za to, že žalovaný preukázal úhradu istiny, ktorá bola predmetom sporu titulom vrátenia pôžičky žalobkyňi, jednak listinnými dôkazmi, svedeckými výpoveďami a podľa názoru odvolateľa nevierohodné sú listinné dôkazy žalobkyne, ktorá ich predložila až po preukázaní, že dňa 11.06.2014 bola na stretnutí so žalovaným v spoločnosti HARD FOREST, s.r.o. a prevzala okrem iného aj žalovanú istinu. Žalobkyňou predložené listinné dôkazy nepreukazujú jej tvrdenia, že dňa 11.06.2014 mala auto v oprave, že túto opravu zaplatila, keď z listín vyplýva, že motorové vozidlo bolo v oprave dňa 26.06.2014, t.j. 15 dní po tom, ako sa mala stretnúť so žalovaným a prevziať od neho finančné prostriedky.

9. Žalobkyňa vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadala rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu 100 %. Medzi stranami nebolo sporné, čo vyplynulo z predložených listinných dôkazov, že medzi stranami bola preukázaná existencia platne uzavretej zmluvy o pôžičke, že žalovaný od žalobkyne prevzal z titulu pôžičky sumu 22.000,00 Eur, ktorú sa zaviazal vrátiť žalobkyňi v lehote splatnosti do 15.03.2014. Taktiež nebolo sporné, že žalovaný plnil časť svojho záväzku spolu vo výške 7.500,00 Eur (doklad o čiastočnej úhrade sumy

vo výške 2.500,00 Eur dňa 29.04.2014 a doklad o čiastočnej úhrade sumy vo výške 5.000,00 Eur dňa 22.10.2014). S poukazom na obranu žalovaného dala do pozornosti, že žalovaný síce preukázal, že svedkyňa O. I. vybrala z účtu spoločnosti HARD FOREST, s.r.o. vedeného vo VÚB, a.s. dňa 10.06.2014 sumu 20.000,00 Eur a túto následne dňa 10.06.2014 vložila do pokladne spoločnosti, avšak z pokladničnej knihy spoločnosti HARD FOREST, s.r.o. nevyplýva skutočnosť, že žalovaný z pokladne spoločnosti dňa 10.06.2014, ani dňa 11.06.2014 vybral sumu vo výške 14.500,00 Eur a ani, že by túto sumu, ako to žalovaný tvrdil, vyplatil žalobkyni. Ani žalovaným predložená tzv. pomocná evidencia spoločnosti HARD FOREST, s.r.o. - pomocný účtovný zošit, kde bol uvedený zápis dňa 11.06.2014, položka mínus 14.900,00 - T. N. - dopl. pôžičky - 17.500,00 Eur mínus 2.900,00 Eur, nepredstavuje reálnu výšku dlhu žalovaného voči žalobkyni aktuálnu ku dňu 11.06.2014. Žalovaný ku dňu 11.06.2014 dlhoval žalobkyni sumu vo výške 19.500,00 Eur. Zo zápisu v pomocnom zošite nevyplýva skutočnosť, že by žalovaný žalobkyni vyplatil nejakú časť zo svojho dlhu. Zápis v pomocnom zošite nekorešponduje so zápismi v pokladničnej knihe spoločnosti HARD FOREST, s.r.o. ku dňu 11.06.2014. Taktiež zo zápisu v pomocnom zošite nevyplýva skutočnosť, že žalovaný vyplatil žalobkyni akúkoľvek sumu titulom nesplatennej pôžičky, resp. že by žalobkyňa nejakú sumu titulom nesplatennej pôžičky prevzala. V tomto smere bolo dôkazné bremeno na žalovanom, ktoré žalovaný neuniesol. Taktiež v kontexte žalovaným produkovaných listinných dôkazov si tieto vzájomne odporujú. Žalobkyňa sa nestotožnila s tvrdením z odvolania, v zmysle ktorého svedkyňa O. I. sa mala telefonicky kontaktovať so žalobkyňou dňa 10.06.2014. Svedkyňa nič také, čo uviedol žalovaný v odvolaní, neuviedla. Na pojednávaní konanom dňa 03.06.2016 neurčito svedkyňa uviedla, že žalobkyňa „asi to bolo s jej manželom zavolali deň pred tým, že prídu na Slovensko a odporca má nachystať úhradu tej pôžičky“. Všetko ostatné v obsahu odvolania ohľadne nejakého telefonického rozhovoru je konštrukcia žalovaného. Svedkyňa O. I. okrem iného ďalej uviedla, že dňa 10.06.2014 vybrala z bankového účtu spoločnosti HARD FOREST, s.r.o. sumu 20.000,00 Eur. Ďalej uviedla, že „suma, t.j. 14.500,00 Eur, táto bola vyplatená na firme pána odporcu. Osobne deň pred tým som vybrala tieto peniaze z bankového účtu. Keď bola navrhovateľka s manželom u nás na firme, peniaze som doniesla do zasadačky“. Svedkyňa teda uviedla, že peňažná suma 14.500,00 Eur mala byť vyplatená žalobkyni dňa 11.06.2014 osobne v zasadačke firmy odporcu. Svedkyňa v úvode svojej výpovede na otázku súdu, akú má vedomosť o predmete svojho výsluchu, tiež uviedla, že „ide vlastne o to, že pán odporca, splatil celú pôžičku, ktorú mal od pani navrhovateľky“. Žalobkyňa vo vyjadrení zdôraznila, že jej svedecká výpoveď je nepravdivá, nakoľko v uvedený deň od žalovaného žiadne peniaze neobdržala a ku dňu 11.06.2014 predstavoval nesplatený dlh z celkovej poskytnutej pôžičky vo výške 22.000,00 Eur sumu 19.500,00 Eur, nakoľko dňa 29.04.2014 žalovaný uhradil vkladom na účet žalobkyne sumu 2.500,00 Eur. V prípade, ak by mal žalobca splatiť dňa 11.06.2014 celú poskytnutú pôžičku žalobkyni, ako to uviedla svedkyňa, mal by zaplatiť sumu vo výške 19.500,00 Eur. Ďalej dala do pozornosti, že žalovaný dňa 22.10.2014 uhradil sumu vo výške 5.000,00 Eur priamym vkladom na účet žalobkyne S. H.. Teda podľa tvrdenia svedkyne nemohla by byť splatená celá poskytnutá pôžička. Ďalšie čiastkové splatenie pôžičky dňa 11.06.2014, ako to uviedla svedkyňa, by bolo nepochopiteľným postupom najmä s ohľadom na skutočnosť, že ku dňu 11.06.2014 bola celá poskytnutá pôžička po splatnosti a taktiež vychádzajúc z výpovede svedkyne o vybratí hotovosti vo výške 20.000,00 Eur z účtu firmy žalovaného, túto sumu by teda podľa svedkyne mal mať žalovaný k dispozícii, a teda mohol by reálne splatiť celú poskytnutú pôžičku. Ani svedkyňa I. a ani ďalší svedkovia neuviedli, že by dňa 11.06.2014 počuli, čo i len časť rozhovoru medzi žalobkyňou a žalovaným o splatení zostatku nesplatennej pôžičky. Taktiež je zarážajúce, že napriek tomu, že podľa vyjadrenia svedkyne mali byť na úhradu splátky pôžičky použité firemné peniaze, tieto neboli nikde zaevidované a o údajnej výpláte finančnej hotovosti nebol uskutočnený žiadny písomný doklad o prijatí plnenia príjemcom - žalobkyňou, pričom ostatné čiastkové plnenia splatenia pôžičky boli realizované vkladom na účet žalobkyne, teda preukázateľným spôsobom a tento účet bol žalovanému minimálne ku dňu 29.04.2014 známy (žalovaný plnil prvú splátku). V tejto súvislosti poukázala na rozpory medzi výpoveďou svedkyne a obsahom listu žalovaného zo dňa 12. mája 2015 (ktorý tvorí súčasť súdneho spisu), kde žalovaný sám na svoju obranu uvádza iné výšky splátok pôžičky a k sume vo výške 14.900,00 Eur uvádza, že táto bola vyplatená dňa 10.06.2014. Žalovaný v tomto vyjadrení uviedol, že suma 14.900,00 Eur mala ísť na splátku pôžičky, pričom svedkyňa I. uviedla, že táto suma mala byť vyplatená 11.06.2014 a to tak, že na splátku pôžičky mala byť vyplatená suma 14.500,00 Eur a za poľovačku manželovi žalobkyne suma 400,00 Eur. Taktiež za predpokladu, že svedkyňa ako účtovníčka firmy žalovaného mala vedieť, že sa má osobne dostať do firmy žalovaného dňa 11.06.2014 žalobkyňa, ktorá je i konateľkou spoločnosti TM FOREST, s.r.o., pričom svedkyňa I. mala k tomuto dňu vypracovanú a pripravenú (dohodu o vzájomnom započítaní pohľadávok a záväzkov datovanú dňa 02.06.2014), túto by svedkyňa I. nepredložila k podpisu priamo žalobkyni (podľa tvrdenia svedkyne osobne prítomnej), ale túto dohodu pošle neskôr mailom

účtovníčke firmy žalobkyne bez podpisu žalobkyne. Vyššie uvedené skutočnosti zásadne spochybňujú pravdivosť výpovede svedkyne I., že vôbec bola v kontakte so žalobkyňou dňa 11.06.2014. Svedok Y. S. (zamestnanec firmy žalovaného) na pojednávaní po poučení podľa § 126 ods. 1 O.s.p. uviedol, že údajne bol na stretnutí v zasadačke firmy žalovaného niekedy v júni 2014 doobeda okolo 8.00 hod. až 9.00 hod. Svedok S. potvrdil, že keď berie peniaze z pokladne firmy, účtovníčka o tomto úkone vykoná zápis a dá si potvrdiť od neho prevzatie peňazí. Takto zaužívanú prax svedok potvrdil. Svedkyňa O. I. v prípade údajne vyplatených peňazí vo výške 14.900,00 Eur žiadny zápis neurobila, ani si nedala potvrdiť prevzatie sumy 14.900,00 Eur, vyplatenie týchto peňazí nezaznamenala v pokladničnej knihe firmy žalovaného HARD FOREST, s.r.o. a to i napriek tomu, že sa podľa jej tvrdenia malo jednať o značnú sumu peňazí, ktoré boli firemné a mali byť použité na nefiremný - súkromný účel žalovaného, pričom taktiež nesporne vedela, že zmluva o pôžičke medzi žalobkyňou a žalovaným bola spracovaná a uzavretá v písomnej forme, nakoľko túto sama, ako uviedla, spracovala. Svedok S. E., syn žalovaného, na pojednávaní po poučení podľa § 126 ods. 1 O.s.p. uviedol, že stretnutie za účelom výplaty peňazí v sume 14.900,00 Eur malo byť dopoludňajších hodinách okolo 9.00 hod. Ďalej uviedol, že po vyplatení sumy 14.900,00 Eur žalovaný žalobkyňi už žiadne peniaze titulom nesplatennej pôžičky nedlhoval (napriek žalobkyňou zdokladovanej platbe dňa 22.10.2014 na sumu 5.000,00 Eur vložená na účet žalobkyne), tiež nič neuviedol o členení sumy na 14.500,00 Eur na splatenie pôžičky a sumy 400,00 Eur na poľovačku, ako to tvrdila svedkyňa I.. Ďalej svedok S. E. potvrdil zaužívanú prax, že preberanie peňazí vo firme, v ktorej bol v rozhodnom období zamestnancom, potvrdí osoba preberajúca finančnú hotovosť. Uviedol, že dôvodom návštevy žalobkyne a jej manželka bolo výlučne prevzatie peňazí, iný dôvod vylúčil. V tejto súvislosti žalobkyňa poukázala na mailovú komunikáciu žurnalizovanú na č.l. 58 a 59 spisu, predloženú na pojednávaní pri výsluchu svedka S. N., ktorý potvrdil, že dôvodom stretnutia dňa 11.06.2014, avšak nie v ranných, ale vo večerných hodinách približne o pol šiestej večer, ktoré sa konalo výlučne za prítomnosti žalobkyne, svedka S. N. a žalovaného - nikto iný pri tomto stretnutí nebol, bola ponuka na sprostredkovanie predaja lesa a poľovného revíru - žalovaný ponúkal predaj lesa a nájom poľovného revíru, vyplývajúca z predloženej mailovej komunikácie. Svedok S. N. potvrdil, že mu vyplatil žalovaný sumu 400,00 Eur z dlžnej sumy 800,00 Eur za jednu z poľovačiek a to bez toho, aby svedok od žalovaného v uvedený deň nejaké peniaze žiadal, nakoľko pri vyplatení sumy 400,00 Eur žalovaný svedkovi uviedol a zároveň sa ospravedlnil, že viac si momentálne nemôže dovoliť vyplatiť, že sa na to žalovaný finančne necíti. Svedkyňa S. H. po poučení podľa § 126 ods. 1 O.s.p. na pojednávaní potvrdila, že má so žalovaným priateľský vzťah, ďalej uviedla, že stretnutie, na ktorom mala byť prítomná ona, žalovaný, ostatní predtým vypočutí svedkovia, žalobkyňa a jej manžel, bolo v raňajších hodinách okolo 9.00 hod. v lete 2014. Tiež potvrdila, že ňou uvádzané stretnutie malo byť v deň, prípadne nasledujúci deň po výbere peňazí z účtu svedkyňou I.. Naproti tomu, že jej žalovaný hovoril, ako boli so žalobkyňou dohodnutí, uviedla, že mal žalobkyňi vrátiť v ten deň sumu 14.900,00 Eur, pričom so sumou spolu 7.500,00 Eur, ktorú dvakrát svedkyňa vkladala na účet, mala byť vyplatená, ako uviedla, celá pôžička. Pokiaľ by ako uviedla svedkyňa mala byť informovaná žalovaným, takto uvedené sumy prekračujú o 400,00 Eur poskytnutú pôžičku vo výške 22.000,00 Eur. Ďalej uviedla vo firme žalovaného zaužívanú prax, že prebratie peňazí - hotovosti z pokladne žalovaného, vždy prijatie hotovosti potvrdí osoba preberajúca finančnú hotovosť. Napriek uvedenej zaužívanej praxi žiadny doklad o prijatí hotovosti vo výške 14.900,00 Eur žalobkyňou ani neexistuje. Svedkyňa potvrdila, že na pojednávaní dňa 03.06.2016 boli na návrh žalovaného vypočutí všetci vtedajší zamestnanci pracujúci u žalovaného ako administratívni pracovníci, hoci sa vec týkala výlučne súkromných záležitostí žalovaného, pričom o vrátení pôžičky, vynímajúc platby dňa 29.04.2014, kedy vkladala uvedená svedkyňa sumu vo výške 2.500,00 Eur a dňa 22.10.2014, kedy vkladala sumu vo výške 5.000,00 Eur, o inej splátke neexistuje žiadne písomné potvrdenie riadne potvrdené príjemcom hotovostnej platby.

10. Žalobkyňa uviedla, že v konaní vypočutí svedkovia O. I., Ing. Y. S., S. E., S. H. nevypovedali pravdivo k údajným okolnostiam stretnutia žalobkyne, jej manželka so žalovaným za prítomnosti týchto svedkov, ktoré sa údajne malo uskutočniť dňa 11.06.2014. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil svedecké výpovede ako nevieryhodné v kontexte ďalších listinných dôkazov, ktoré predložila v konaní žalobkyňa. Takéto stretnutie sa ani fakticky nemohlo uskutočniť v prítomnosti žalobkyne, nakoľko táto bola dňa 11.06.2014 v Rakúsku minimálne v čase od 7.45 hod. do 10.30 hod., keď si požičiavala vo firme Autohaus Scheicl v obci Mürzhofen a v ten istý deň po jeho použití a najazdení 33 km ho v tej istej firme v obci Mürzhofen vrátila. Vzhľadom na vzdialenosť 400 km teda žalobkyňa za žiadnych okolností nemohla prekonať túto vzdialenosť a nemohla sa dňa 11.06.2014 v čase od 08.00 hod. do 10.00 hod. nachádzať v zasadačke firmy žalovaného. O zapožičaní a vrátení vozidla dňa 11.06.2014 bol súdu predložený listinný dôkaz, pričom k zapožičaniu vozidla došlo z dôvodu prejavovanej poruchy

na motorovom vozidle žalobkyne, s ktorým následne po vykonaní prehliadky servisnou spoločnosťou a vrátení vypožičaného vozidla dňa 11.06.2014 žalobkyňa cestovala spolu s manželom na Slovensko a vo večerných hodinách približne o 17.30 až 18.00 hod. sa uskutočnilo stretnutie žalobkyne, S. N. so žalovaným tak, ako to uviedol vo svojej výpovedi svedok S. N.. Svedkovia navrhnutí žalovanou stranou pri tomto stretnutí neboli prítomní, čo potvrdil svedok S. N.. Servisná spoločnosť dňa 11.06.2014 vykonala prehliadku motorového vozidla a konštatovala, že po objednaní príslušných náhradných dielov vykoná opravu predmetného motorového vozidla (listinný dôkaz s úradným prekladom). Vo faktúre č. W40753 zo dňa 26.06.2014 spoločnosti Autohaus Scheicl Mürzhofen, Wiener Strasse 13, Rakúsko, je vyúčtované poskytnutie náhradného vozidla s jednotkovou cenou 3,33 (zľavou 100 %) a položka kilometre požičovňa 33 s jednotkovou cenou 0,42 (zľavou 50 %). Z dokladov predložených žalobkyňou vyplýva, že žalobkyňa uhradila predmetnú faktúru, a teda zaplatila aj za požičovné 33 km. Množstvo najazdených kilometrov (33 km) zaznamenaných v Dohode o zapožičaní vozidla zo dňa 11.06.2014 korešponduje s vyúčtovanými najazdenými 33 kilometrami vo faktúre č. W40753 zo dňa 26.06.2014. Skutočnosť, že bolo vozidlo Toyota Landcruiser ZA 031EB opravované neskôr (po vykonaní ohliadky a objednaní náhradných dielov 26.06.2014), ktorú namietol žalovaný vo svojom odvolaní, v tomto prípade považovala žalobkyňa za irelevantnú.

11. Z obsahu svedeckej výpovede S. N. na pojednávaní dňa 03.06.2016 nevyplýva jednoznačne tak, ako to tvrdí žalovaný v odvolaní, že by priamo z Ukrajiny v rozhodný deň cestoval na Slovensko. Svedok S. N. vypovedal „Práve sme sa vrátili z Ukrajiny, chceli sme sa vrátiť do Rakúska, ale vopred sme sa poradili, že máme záujem o prenájom spoločného poľovného revíru na Slovensku“. Svedok S. N. sa jednoznačne vyjadril, že svedkovia D. I., Ing. T. S., M. E., M. H. pri stretnutí so žalovaným dňa 11.06.2014, ktoré sa uskutočnilo vo večerných hodinách, neboli prítomní. Svedok potvrdil, že stretnutie prebehlo okolo pol šiestej až šiestej hodiny večer. Dôvodom bol záujem o prenájom spoločného poľovného revíru na Slovensku. Ďalej svedok na záver svojho výsluchu uviedol, že „Ja by som chcel ešte uviesť, že už som bol párkrát vypovedať na súde, ako svedok, ale čudoval som sa, že účastník vyjde z pojednávacej miestnosti a začne sa dohovárať s inými svedkami v čase, keď iný svedok ešte nebol súdom vypočutý“.

12. V závere vyjadrenia žalobkyňa zdôraznila, že žalovaný nepreukázal splnenie svojho záväzku z predmetnej zmluvy o pôžičke. Obsah odvolania žalovaného a jeho argumentáciu považovala za nedôvodnú.

13. Žalovaný na vyjadrenie žalobkyne písomne nereagoval napriek výzve na vyjadrenie, ktorá bola doručená právnomu zástupcovi žalovaného dňa 20.03.2017.

14. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP tento rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

15. Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

16. Na doplnenie považoval súd druhej inštancie za potrebné reagovať na odvolacie námietky žalovaného formulované v podanom opravnom prostriedku.

17. Treba zdôrazniť, že navrhovanie dôkazov v občianskom súdnom konaní má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 132 ods. 1, § 150 ods. 1 CSP). Povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť môže strana plniť od začiatku konania v žalobe, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe a vo vyjadrení žalovaného. Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania (§ 154 CSP). Cieľom povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane sporu, bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu

zisteného z dôkazov navrhnutých stranou v opačnom procesnom postavení než je ten, kto nespĺnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť.

18. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi strany v spore závisí na tom, ako vymedzuje právna norma ich práva a povinnosti. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo, musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce, sú záležitosťou žalovaného. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu v konaní. V priebehu sporu sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerozdeleniu.

19. Pri posudzovaní dôkazného bremena treba rešpektovať tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, t.j. pravidlo, že neexistencia (niečoho) majúca trvajúci charakter sa zásadne nepreukazuje. Na nikom totiž nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti.

20. Splnenie dôkaznej povinnosti neznamená automaticky unesenie dôkazného bremena. Dôkazným bremenom (v spojitosti s dôkaznou povinnosťou) rozumieme zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, ktorý závisí od zistení navrhnutých a vykonaných dôkazov. V praxi môžu navrhnuté dôkazy vyznieť (po ich vykonaní a vyhodnotení) ako nepoužiteľné zdroje informácií vo vzťahu k uplatnenej súdnej ochrane bez zreteľa na procesné postavenie strany. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonajú všetky navrhnuté dôkazy, prípadne výnimočne aj iné, než navrhnuté dôkazy a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V takom prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech) v konaní pričíta tomu účastníkovi, na ktorom predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno, t.j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva.

21. S dôkazným bremenom súvisí aj otázka delenia alebo presúvania dôkazného bremena medzi stranami sporu. Vo svojej podstate je to rozdelenie procesného rizika medzi procesné strany vo vzťahu k relevantným skutočnostiam, ktoré sa tvrdia a dokazujú v spore. Delenie dôkazného bremena sa nedá zúžiť len na okruh skutočností, ktoré musí tvrdiť a dokazovať žalobca a na skutočnosti, ktoré tvrdí a dokazuje žalovaný. Pri delení dôkazného bremena sa vychádza z toho, že v priebehu sporu sa vyskytujú, resp. môžu vyskytovať rôzne skutočnosti, ktoré majú význam pre meritórne rozhodnutie a len podľa ich povahy možno uvažovať o tom, ako sa dôkazné bremeno delí alebo presúva. Obrana jednej procesnej strany proti tvrdeniam druhej procesnej strany musí byť podložená vždy relevantným dôkazom (ktorého hodnotenie samozrejme prináleží súdu), inak k uneseniu dôkazného bremena nedochádza.

22. Hodnotením dôkazov nazývame činnosť súdu, pri ktorej súd hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Iba výnimočne zákon ukladá súdu určité obmedzenie pri hodnotení dôkazov (napr. § 192, § 205, § 193 CSP).

23. Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu (§ 657 Občianskeho zákonníka). Predmetom zmluvy o pôžičke sú najčastejšie peniaze. Pre uzavretie zmluvy o pôžičke sa nevyžaduje písomná forma, takže táto zmluva môže byť uzavretá aj ústne alebo konkludentne. Odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi je predpokladom uzavretia zmluvy o pôžičke. Základnou povinnosťou dlžníka je vrátiť vec rovnakého druhu, v rovnakom množstve a rovnakej kvalite. Zmluva o pôžičke je odplatná, len keď odplatnosť vplýva z jej obsahu. Pri peňažnej pôžičke môže odplatnosť spočívať v povinnosti dlžníka platiť úroky.

24. Je treba zdôrazniť, že obsahom každého právneho úkonu (teda aj zmluvy o pôžičke) sú práva a povinnosti. Pre perfektné uzavretie zmluvy postačuje určenie predmetu pôžičky, určenie zmluvných strán a vymedzenie doby, do ktorej je dlžník povinný vec vrátiť.

25. Pre priznanie ochrany žalobkyňou žiadanému právu, pre vyhovenie návrhu postačovalo preukázanie platne uzavretej zmluvy o pôžičke, t.j. preukázanie, že tu existoval ňou tvrdý právny vzťah a následne neunesenie dôkazného bremena zo strany žalovaného, že pôžičku splatil. Ak žalobkyňa preukázala, že so žalovaným uzavrela zmluvu o pôžičke, žalovaný mal produkovať v konaní relevantné dôkazy vyvracajúce tvrdenia žalobkyne.

26. Odvolací súd zhodne s okresným súdom dospel k záveru, že vykonané dokazovanie preukázalo dôvodnosť podaného návrhu vo vzťahu k žalovanému. Úvahy okresného súdu neboli ľubovoľné, vychádzali z dostatočne zisteného skutkového stavu a zodpovedali skutočnostiam, ktoré boli v konaní zistené, vyhodnotenia a závery okresného súdu neboli v rozpore s tým, čo bolo v konaní preukázané a ani v rozpore s formálnou logikou. Navyac okresný súd výsledky hodnotenia dôkazov zahrnul aj do odôvodnenia napadnutého rozsudku a dostatočne v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za rozhodné, preukázané a z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Odvolací súd poukazuje na to, že právna úprava neurčuje, ako má súd dôkaz hodnotiť, uvádza len, že súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy tak, aby bola súčasne dodržaná právna úprava, formálna logika a aby rozhodnutie, resp. jeho odôvodnenie vychádzalo a opieralo sa o zistený skutkový stav, čo v danom prípade splnené bolo. Podané odvolanie zo strany žalovaného nespochybnilo závery okresného súdu, ktoré vychádzali zo správneho hodnotenia dôkazov prezentovaných stranami v spore a odvolací súd nezistil dôvody, pre ktoré by sa odchyľil od ich vyhodnotenia súdom prvej inštancie. Ďalšie dôvody zo strany odvolacieho súdu by boli len opakovaním vecne správnych dôvodov uvedených v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

27. Na záver odvolací súd pripomína, že dlžník má právo odoprieť plnenie, ak mu veriteľ nevydá zároveň potvrdenie (§ 569 ods. 2 Občianskeho zákonníka); ak žalovaný svoj dlh plnil, mal vyžadovať príslušné potvrdenia, ktoré mohli preukázať pravdivosť jeho tvrdení. V uvedenej súvislosti krajský súd dáva do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“, t.j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu strácať svoje majetkové práva, osobné, satisfakčné a pod. Ak žalovaný plnil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o pôžičke, bol povinný postupovať pri ich plnení tak, aby jeho právna pozícia bola dostatočne a relevantne zabezpečená. Z hľadiska princípov dokazovania posúdil aj odvolací súd sumár dôkazov rovnako, ako súd prvej inštancie - žalobkyňa tvrdila a preukázala poskytnutie pôžičky. Konštrukcii skutkového deja uvádzaného žalovaným súd druhej inštancie neuveril a vychádzal z rovnakých záverov, aké prijal okresný súd, a preto s poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

28. Súčasne odvolací súd konštatuje aj správnosť napadnutého rozhodnutia vo výroku o trovách prvoinštančného konania, ktoré zohľadňuje fakt, že žalobkyňa bola v konaní v celom rozsahu úspešná, a preto jej patrí plná náhrada trov konania voči žalovanému, ktorý úspech vo veci nemal.

29. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobkyni ako úspešnej procesnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania pred súdom druhej inštancie rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

30. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).